

Wendel

ΕΠΕΡΙΝΗ

ΝΗ ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Π. Α. ΓΙΑΝΝΑΡΟΣ

ΕΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΤΕΤΑΡΤΗ 9 'Ιανουαρίου 1913

τέλει μέρος τῆς οὐσίας ἡμῶν. Ἐάν δὲ
ζητῶμεν τὴν ἐλαστικότητα τῶν ἀδιαφιλο-
νευκτικῶς ἰδίων ἡμῶν πραγμάτων, πρῶ-
τον ἐστὶν τι παρὰ τὸ δίκαιον ;

Ἄν δὲ πάλιν τινὲς τῶν Μεγάλων Δυ-
νάμεων ἀντιπράττουσι, διότι εἰρεθεύω-
νται, ὥς μὴ λησμονήσωσιν, ὅτι ὁπερὶ αὐ-
τῶν ἀπαρχαί ὁ αἰῶνας καὶ Δίκαιος
Κριτὴς δὲς ἐδράμων καὶ χήραν ἀναλή-
ψεται καὶ ἰδὼν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Δυστυχῶς, ὥς ἔγραψον χθὲς τῇ σοφῇ
Καθηγητῇ ἐν Κράϊφολτ κ. Σούλτς ἡ
πολιτικὴ εἶνε **κωφὴ** καὶ ἀναληγτικῶς ἔ-
χει πρὸς τοὺς στεναγμοὺς τῶν ἐπὶ τῷ
αἰῶνας πασχόντων Ἑλλήνων χριστιανῶν.

Ὅτι ὅμως ἡ πολιτικὴ ἀρνεῖται νὰ
πράξῃ εἰς χάριν τοῦ ἀπογόνου μεγάλης
φιλίης τοῦτο, σοφὲ μοι καὶ ἐρίτιμς φίλε,
πρέπει νὰ πράξωσιν αἱ ἑδραὶ τῶν σοφῶν
Καθηγητῶν τῶν Πανεπιστημίων τοῦ
κόσμου, διακηρύττουσαι τὸ δίκαιον ἡ-
μῶν καὶ διαθέτουσαι ἐν τῇ ἱστορίᾳ
τὴν Κοινὴν Γνώμην τοῦ πεπολιτισμένου
κόσμου, ὅτι Χριστιανικαὶ Δυνάμεις ἐν
γνώσει ἀρνούμεναι τὴν Ἀλήθειαν παρα-
πέμπουσι καὶ πάλιν εἰς τὴν Γολγοθὰν τὸν
Βασίλεα τῆς Δόξης.»

Μετ' ἐξέχου τιμῆς
Ἑμετεροῦς
Γ. ΛΑΜΠΙΑΚΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐπιδε συμφορὰν τρομερὰν καὶ φο-
βερὰν ἡ Ἀρμάδα κατὰ τὴν τελευταίαν
ναυμαχίαν καὶ ἐξεδίχθη λαμπρῶς δ
ναυαρχὸς μας τὸν βομ-
Β. ΑΡΜΑΔΑ βασιδιαν τῆς Σύρου

POKRYWAŁA SIĘ

Ἦγεν ζήτημα τὸ δὲ ἓνας Ρωμαῖνος
πλοίαρχος ἀνοίξε σιμπίναν ὅταν ἔμειθε,
καὶ ἐνίκησεν ὁ Τουρκικὸς στόλος, ἢ καὶ
ἄλλο τέτοιο ψέμμα. Ἀφοῦ ἔγινε ζήτημα
τὸ συζητήσοιμε καὶ ἡμεῖς. Ἐνας Ρω-
μαῖνος πλοίαρχος σκέπτεται ὡς Ρωμαῖ-
νος. Θὰ μοῦ ἐφαίνετο δὲ παράξενο ἂν
Ρωμαῖνος αὐτὸς ἐσκέπτετο διαφορε-
τικά.

— Ἐνας παλαιὸς ἄνθρωπος μοῦ ἔδωσε
πολλοὶ μὲ συμβουλὴ :

— Προσπάθησε στὸ βίό σου νὰ σὲ
δοιοῦν παρὰ νὰ σὲ λυποῦνται.

Μέσα εἰς αὐτὴ τὴ συμβουλὴ εἶνε διό-
λωση φιλοσοφία τῆς ζωῆς. Ἄν ὁ Ρω-
μαῖνος πλοίαρχος ὅταν οἱ Τούρκοι ἀνῆγ-
γελαν ψεύτικα, διὰ μᾶς ἐνίκησαν ἔ-
γινε :

— Βρὲ τοὺς κακόμοιρους τοὺς Ἕλλη-
ας, πῶς τοὺς λυποῦμαι !

Θὰ μὲ ἐλυποῦσε αὐτὸ περισσότερο ἀπὸ
ὅτὸ ποῦ ἔγινε. Διότι σκέπτομαι κατὰ
τὴ συμβουλὴ τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου.

— Γιατί μᾶς μισεῖ ἔτσι ἓνας διοικοῦ-
μενος Ρωμαῖνος ; Διερωπῶμεν τὸ μῖσος
τῆς τῆς Ρουμανίας ; Ἐκείνη ποτε
ἀπὸ σ' αὐτοὺς ; Ὁχι, οὐδέποτε. Ἀπε-
ντισίας. Οἱ Ἕλληνες ποὺ ἐβρόδηναν
τὴν Ρουμανίαν διὰν ἔγινε καὶ αὐτὴ πρῶ-
τος, τὴν ἀνέπτυξαν, τὴν ἐμόρφωσαν, ἐμ-
πορικῶς, διανοητικῶς, κοινωνικῶς. Ὁχι
πολιτικῶς θέθαί. Ἀλλὰ ὑπῆρξαν
ὅσοι ὁ πυρὴν τῆς Ρουμανικῆς ἀναπτύ-
σεως. Ἦτο ἐπόμενον, λοιπὸν, νὰ μισή-
σουν ἐκείνους ποὺ εἰς τὴν ψυχὴν τοὺς αἰ-
θάλλονται ἀνωτέρους. Ἐκείνους καὶ τὴν
αἰτίδιάν τοὺς. Τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἕλ-
ληνισμό. Καὶ τὸ μῖσος τὸν ἔγινε ἀδιαι-
κτον διὰν, ἐφόσον ἀνεπτέσσοντο, εἶδαν,
τι δὲν μπορούσιν νὰ ἔχουν καμμίαν ἐλπί-
αν νὰ γίνουν μεγαλύτεροι διότι ὑπάρχει
μπρὸς τὸν ἐμπόδιον ἀνιπερόβλητον, ὁ
Ἕλληνισμός. Μήπως τάχα οἱ Ρωμαῖνοι
ἐν ἀναιρεῖσθαι πρὸς στιγμὴν ἑδαφι-
αῖς ἐπεκτάσεις εἰς τὸ Αἰγαῖον ; Μή-
πως δὲν ἀναιρεῖσθαι νὰ γίνουν ἢ Ἡρώ-
ς τῆς Ἀνατολῆς ; Ἦδὲ, μάλιστα,
ἐπισημὴν ποὺ ἐπίστευσαν καὶ ὅτι εἶνε παῖ-
διοὶ τοῦτο. Γι' αὐτὸ ἔκαμαν καὶ προπαγάν-
δαν διὰ νὰ δημιουργήσουν Ρωμαῖνους
εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἡπειρον.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ
ΤΟΥ κ. ΛΑΜΠΑΚΗ
ΕΙΣ ΣΟΦΟΝ
ΦΙΛΕΛΛΗΝΑ ΚΑΘΗΓΗΤΗΝ
ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ ἐν East Haddam Conn τῆς
 Ἀμερικῆς ἐξόχος φιλέλλην, καθηγητὴς
 καὶ ἱεροδύς κ. F. C. H. Wendel ἐνδε-
 μων ἔγραψεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν κ. Λαμ-
 πάκη, ἐν ἣ σὺτος συγχάριεν αὐτὸν ἐπὶ
 ταῖς ἐπισταῖς καὶ ἰδίᾳ διὰ τοὺς μεγά-
 λους θριάμβους τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.
 Εἰς ταύτην ὁ κ. Λαμπάκης ἀπετήνησεν
 ὡς ἑξῆς :
 «*Gratias agere vobis Κύριε
 Wendel,*
 «*Μεγαριστὸ ἐγκαρδίως ἐπὶ τοῖς ὑπε-*
τέροις ἐνδύροις συγχαρατηροῖς ἐπὶ
ταῖς νίκαις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.
 Καὶ ὁμῶς τίς θὰ πιστεύσῃ, ὅτι μετὰ
 τοιοῦτους θριάμβους τοῦ Ἑλληνικοῦ σὺ-
 λου καὶ τοῦ νικηφόρου στρατοῦ, ὅπου
 ἐντὸς 21 ἡμερῶν ἀπὸ 5 μέχρις 26 Ὀ-
 κτωβρίου ἀποτολετικῶς διέγραφεν ἀπὸ
 τῆς Ἑρώτης μίαν Αὐτοκρατορίαν, ἥτις
 ἐκ 459 ἔτη ἐκράμασεν, ἔσφαξε, κατέ-
 κτανεν καὶ ἐκστράτησε τὴν εὐγενεστέραν
 φυλὴν τοῦ κόσμου, τίς λέγει θέλει π-
 πιστέσῃ ὅτι μετὰ τοιοῦτοις θριάμβους
 εὐν μὴν τοῦ Κανάρη, τοῦ Μιασίλη, τοῦ
 Χολοκωτρώνη, τοῦ Μλότσερη, τοῦ Ἀν-
 δροῦτσου κλπ. κατεδιζάσθημεν καὶ πάλιν
 νὰ κρατῶμεν τὸν δίσκον τῆς ἐπαι-
 τσίας πρὸ τῶν Αὐλῶν τῆς Ἑρώτης καὶ
 νὰ ἐκφράζωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην ἡ-
 μῶν διὰ πᾶν εὐνοῦκόν δι' ἡμᾶς λεξι-
 διον ;
 Αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις καταλαμβάνου-
 σαι τῇ ἰδίᾳ αὐτῶν ἰσχύϊ μεγάλας ἐδα-
 φικάς προσκτήσεις, ἐξέφρασάν ποτε τι-
 νὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῶν ;
 Ἡ ἀδελφὴ Ἰταλία (διὰ τὰ ἀναμνη-
 σθόμεν τοῦ τελευταίου γεγονότος) κα-
 ταλαβοῦσα τὴν Τριπολίτιδα καὶ διὰ Β.
 Δ. προσαρτήσασα αὐτήν εἰς ἑαυτήν ἐ-
 ξέφρασεν τι-νὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς ;
 Ἡ διότι εἰμὲν μικροὶ πρόκειται νὰ κατα-
 δέχωνται τινες τῶν Μεγάλων Δυνάμεων
 νὰ ἐξευτελίξωσιν ἡμᾶς συζητοῦσαι περὶ
 τῶν ἀπαραγράπτων δικαίων ἡμῶν ;
 Ποία πόλις, ἡ νῆσος ἐλευθερωθεῖσιν
 δι' ἡμῶν δὲν εἶνε Ἑλληνική, ἡ δὲν ἀπε-

XPONIKA

Ἦσαντε συμφορὰν τρομερὰν καὶ φο-
βερὰν ἡ Ἀρμάδα κατὰ τὴν τελευταίαν
ναυμαχίαν καὶ ἐξεδίκησε λαμπρῶς ὁ
ναύαρχος μας τὸν βομ-
Η ΑΡΜΑΔΑ βασιδαίων τῆς Σύρου.
Καὶ τὴν καταστροφὴν
τῆς Ἀρμάδας ἀνακοινοῖ οὐχὶ πλέον ὁ Τύ-
πος, ἀλλ' αὐτὴ τὴ Τουρκικὴ Κυβέρνησις
πρὸς τὸν Τουρκικὸν Λαόν, ἀγνωστον
διὰ τινὰς λόγους, ἀφοῦ μέχρι τοῦδε τὸν
ἐθονκάλιζε μὲ ἐλλείδας καὶ ψεῦδη. Ἀ-
νήγγειλε λοιπὸν ὁ Τόσχος ὑπουργὸς
τῶν Ναυτικῶν, ὅτι τὰ δύο μεγάλα θοο-
ρηγὰ κατέστησαν ἀχρηστοὶ πλέον. Ἐ-
πίσης καὶ δύο ἄλλα μικρότερα εὐδρομα
ἀπώστησαν βλάβας, συνελπῶς ὁ Τουρ-
κικὸς στόλος, λέγει, κατέστη ἀνίκανος
πρὸς ναυμαχίαν.

Ἦτο λοιπὸν δίκαιος ὁ ἐνθουσιασμοὺς
τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ ἡ χαρὰ τῶν Συμ-
μάχων διὰ τὴν θοαιμικὴν νίκην,
ἣν ἤρατο ὁ Ἑλληνικὸς στόλος κατὰ
τὴν μεγάλην ναυμαχίαν τῆς 5ης Ἰανου-
αρίου, ἡ ὁποία θὰ ἀναγραφῇ χρονοῖς
γραμμαισιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν.
Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸν ἀήττητον ναύαρχ-
όν μας Κοιττουριώτην, εἰς τοὺς γεν-
ναίους ἀξιωματικοὺς μας καὶ εἰς τοὺς
λεβέντιους ναύτας μας. Ἀναδείχθησαν
οὐχὶ μόνον ἀξιοὶ ἀπόγονοι τῶν Σαλαμι-
νομάχων καὶ τῶν ἡρώων τοῦ 21, ἀλλ' ἐν
πολλοῖς ἀπερέβαλον αὐτοὺς διὰ τῶν ἀ-
προσκέλαστον κατορθωμάτων των Ἡ
Πατρίς αἰωνίως θὰ εὐγνωμονῇ αὐ-
τοὺς διὰ τὴν δόξαν μεθ' ἧς τὴν περὶ
έβαλον.

Ο ΦΑΛΗΡΕΥΣ

ΜΕΡΟΔΟΤΙΟΝ

Ἡ Ὁδοδὸξον Πέμπτη 10 Ἰανου-
αρίου Σελήνη 17 ἡμερῶν. Ἀνατο-
λὴ ἡλίου ὥρα 7 ἡ. 14. Δύσις ὥρα 5 ἡ.
11. Ἰρηγορίου Νύσσης, Δομετιανοῦ ἐπι-
σκόπων.

Ο «ΧΑΜΗΔΙΕ»

Τόσος ἦτο ὁ τρόμος τοῦ καλλιη-
κάρα κυβερνήτου τοῦ «Χαμιδιέ»
ὅταν ἔμαθε ὅτι τρία Ἑλληνικὰ πολεμικὰ
τὸν κυνηγοῦν ὥστε ἔβριζε τὰς ἀγκύρας
του εἰς Βηρυττὸν καὶ ἔφυγε διὰ τὸν
ἀσφαλῆ λιμένα τοῦ Πόρτ-Σαΐτ. Ἀλλὰ καὶ
ἐκεῖ δὲν ἤμποροῦσε νὰ ἡσυχάσῃ καὶ
φοβούμενος ἐπίθεσιν νυκτερινὴν εἶχε ναυ-
λώσει μικρὸν ἀντρέπλοιον τὸ ὁποῖον ὅλην
τὴν νύκτα ἐπεριπολοῦσε διὰ νὰ βλέπῃ μὴ-
πως τὰ Ἑλληνικὰ τορπιλλοβόλα εἰσέλ-
θουν εἰς τὸν λιμένα ! Γενναῖος πλοίαρ-
χος ! ! !

ΕΠΙΘΕΣΙΣ

Ἡ Ἀπὸ τῆς χθρὲς ἤρξαντο
αἱ ἐπιδέσεις ἐν Ἡπείρῳ
τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τοῦ
Μπαζανίου, συγκεντρωθεισῶν ὅλων